

ικανῶς σφοδρὸς, διεξαγόμενος πρὸ πάντων διὰ τῆς συντάξεως καὶ παραθέσεως στατιστικῶν πινάκων, ἐν οἷς ἐσημειοῦντο ἀκριβῶς πᾶσαι αἱ κατὰ Παρασκευὴν καὶ Τρίτην συμφοραὶ καὶ κακοτυχίαι. Περιττὸν φαίνεται ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν ὅτι διαμένει εἰσέτι ἐκκρεμὴς ἡ δίκη, οὐδὲ φαίνεται ἐγγίζουσα ἡ ἐκδοσις ἀποφάσεως ὀριστικῆς καὶ ἀνεκκλήτου.

Ἔτι μᾶλλον τῆς παγκοσμίου ταύτης δεισιδαιμονίας περιέργοι εἶναι ἴσως αἱ κατὰ καιροὺς ἀντιταχθεῖσαι κατ' αὐτῆς μεστοὶ σοβαρότητος καὶ ἐπιστήμης πραγματεῖαι. Πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἀβάσιμος καὶ πρὸ πάντων ἀντιχριστιανικὴ εἶναι ἡ εἰς τὰς ἀποφάδας πίστις δὲν ἀπηξίωσαν μεγάλοςχημοὶ σοφοὶ νὰ ἐπικαλεσθῶσι τοὺς νόμους καὶ τοὺς προφῆτας, τοὺς πατέρους τῆς Αἰγύπτου, τὰς ῥήσεις τοῦ Ταλμούδ, τοὺς χρησμούς τοῦ Ταλμούδ, τοὺς χρησμούς τῆς Σιβύλλης καὶ τοὺς κύκλους τῆς Σελήνης. Οὐδόλως ὑποτιμῶντες τὴν ἀξίαν πάντων τούτων, προχειρότερον ἐν τούτοις φαίνεται ἡμῖν νὰ περιορισθῶμεν εἰς μίαν μόνην κατὰ τῶν ἀποφάδων ἔνστασιν, ἀρκούσαν νὰ καταστήσῃ κἄπως περιττὴν πᾶσαν ἄλλην, τὴν ἐξῆς: ὅτι ὁ πανάγαθος Θεὸς, ἐν τῷ πλήθει τῆς σοφίας καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης του, καὶ διὰ λόγους ἀπροσίτους εἰς τὴν ἡμετέραν ἀσθενῆ διάνοιαν, εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ τὰ τοῦ κόσμου τούτου εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἀδύνατον σχεδὸν καταντᾶ νὰ μὴ ᾖναι τὸ εὐτύχημα ἐνὸς τῶν πλασμάτων αὐτοῦ δυστύχημα διὰ τὸ ἄλλο. Ἡ αὐτὴ εὐτυχὴς διὰ τὸν λύκον ἡμέρα δὲν εἶναι βεβαίως τοιαύτη καὶ διὰ τὸ ἄρνιον. Ἄν δὲ οἱ λύκοι δὲν τρώγουσι τὸνλάχιστον ἀλλήλους, ἡ αὐτὴ ἀβρότης δὲν ἐπικρατεῖ δυστυχῶς καὶ μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦτο ἐνθυμίζοντες δὲν ἀποβλέπομεν εἰς μόνους τοὺς ἀνθρωποφάγους, ἀλλὰ καὶ τοὺς μᾶλλον πεπολιτισμένους, ἀναγκαζομένους καὶ τούτους ν' ἀποδύωνται καθ' ἐκάστην εἰς ἀμείλικτον κατ' ἀλλήλων περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν θριαμβεῖει ὁ μὲν καὶ ἡττᾶται ὁ ἕτερος τῶν πρὸς ἀλλήλους μαχομένων στρατηγῶν, ἐπιτυγχάνει τὸ ποθοῦμενον ὁ ἐραστὴς καὶ ἀτιμάζεται ἡ κεφαλὴ τοῦ συζύγου, κερδαίνει ὁ εἰς τὴν δίκην καὶ καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα ὁ ἕτερος τῶν ἀντιδίκων, πλουτίζει ὁ μὲν χαρτοπαικτῶν καὶ ῥίπτεται ὁ ἄλλος εἰς τὸν ποταμόν. Κἄπως δύσκολον ἀποδοῖναι ν' ἀρνηθῇ τις μετὰ ταῦτα ὅτι πᾶσα τῆς ἐβδομάδος, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους ἡμέρα, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ Τρίτη καὶ ἡ Παρασκευή, ἔχουσιν ἀκριβῶς ἴσα δικαιώματα νὰ θεωρηθῶσι καὶ αἵσιοι καὶ ἀποφράδες.

ΕΜΜ ΡΟΙΑΗΣ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑ

Ἀντικείμενον ἀθηναϊκὸν τετράδραχμον

Ὅντως ἡ σειρά τῶν ἀθηναϊκῶν νομισμάτων εἶναι ἀνεξάντλητος. Καθ' ἐκάστην νέαν τύπον προστίθενται καὶ πολλὰ τῆς ἱστορίας καὶ μυθολογίας ζητήματα εὐχερῶς λύονται, ἄλλα δὲ ἐντελῶς ἄγνωστα παρουσιάζονται προκαλοῦντα τὴν μελέτην τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικῶς ἀσχολουμένων. Τίς τῶν νομισματολόγων ἐφαντάζετο ποτε νάναγνώσῃ ἐπὶ ἀθηναϊκοῦ νομίσματος τὸ σεπτὸν καὶ ἱερὸν τοῦ Δήμου ὄνομα; Τόσοι αἰῶνες παρῆλθον καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντα ἔφερον προτομάς καὶ σώματα θεοτήτων, γράμματα, μονογράμματα, ναοὺς, ἀγάλματα, θέατρα, ὀνόματα ἀρχόντων καὶ τὴν ἀτελεύτητον πληθὺν τῶν μυθολογικῶν παραστάσεων, ἀλλ' οὐδὲν ἀνευρέθη φέρον μεγάλοις γράμμασιν αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων.

Ἐν τοῖς περιχώροις τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Καρύστου, πλησίον βράχου σχηματίζοντος γωνίαν τεχνικὴν οἰκίας ιδιωτικῆς ἢ ἄλλου οἰκοδομήματος, ἀνευρέθησαν ἐντὸς ἀγγείου πηλίνου ὑπὸ ινὸς χωρικοῦ, κατὰ τὰς πληροφορίας ἀξιόπιστου μάρτυρος, τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ὑπὲρ τὰ ἐβδομήκοντα ἀθηναϊκά τετράδραχμα τῆς τῶν ἀρχόντων ἐποχῆς, τρεῖς ἀθηναϊκαὶ δραχμαὶ καὶ τριάκοντα περίπου δραχμαὶ τῆς πόλεως Καρύστου.

Εἴκοσι καὶ ἑπτὰ νομίσματα τοῦ εὐρήματος τούτου ἀγορασθέντα κατετέθησαν ἐν τῇ ἐμῇ συλλογῇ. Εἰσὶ δὲ ταῦτα: Α.) Εἴκοσι τετράδραχμα φέροντα ἀφ' ἐνὸς τὴν κεφαλὴν τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ἐξῆς ὀνόματα ἀρχόντων:

ΑΔΕΙ[ΜΑΝΤΟΣ]	ΗΛΙΟ[ΔΩΡΟΣ]
ΔΗΕΛΙΚΩ[Ν]	ΓΟΡΓΙΑΣ
ΑΡΙΣΤΙΩΝ	ΦΙΛΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΣ[ΙΟΣ]	ΔΙΟΓΕ[ΝΗΣ]
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΓΑΘ[ΟΠΠΟΣ]
ΔΙΟΤΙΜΟΣ	ΜΑΓΑΣ
ΕΥΜΗΛΟΣ	ΚΑΛΛΙΦΩΝ
ΖΩΙΛΟΣ	ΕΥΑΝΔΡΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ	ΕΥΚΛΗΣ
ΘΕΜΙΣΤΟ[ΚΛΗΣ]	ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ
ΘΕΟΔΟΤΟΣ	ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ
ΙΚΕΣΙΟΣ	ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΚΤΗΣΙΑΣ	ΕΥΜΑ[ΡΕΙΔΗΣ]
ΝΙΚΗΤΗΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ